

Հոն՝ անոնք իրենց հարթութիւնը ընաւ չնն կորանցներ, նոյն իսկ անկէ ալ աւելի փայլուն կ'երևին: Երբ այդ գործիքով զննուի մանճի մը աչքերն, եթէ անոնք ճրագով լուսադրուած են, իւրաքանչիւր քանց անոր պատկերը այնպիսի յտակուլութեամբ և կայտառութեամբ մը կը ներկայացնէ, որուն ոչ մէկ բան չի հաւասարի:

ՕՁԱՆԱՄ. Ոստրական և բնագիտական գոտարձայիք:

ՊԱՏԵՐԱԸՄԸ ԵՒ ԽՆԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

Պատերազմի անհամար շարիքներն ամէնուն ծանօթ են. բարիքը վերջէն պիտի տեսնուի: Վերջէն՝ երբ ամէն ազգ հրապարակ հանէ իրեն գիտեցողուն շարքը՝ որոնք գրկումներու և թշնամիներուն յաղթելու ճիգերուն պատգմներն են: Այն յայտնի է որ ուսումնական և գիտական աւելն հաստատութիւններ և զործատուներ անընդհատ կը զարդին, սպասած կամ նուազած կերպիւրդէններու տեղը փոխանակուող նորանոր զոյացութիւններ ստեղծելով:

Գիտութեան ակոյեաններու ննարած նորանոր կերպերն և առարկաները որ ըստ օրէ կը բազմապատկուին: Ոչ միայն սովասունը գեղմանները, այլ նաև անկուստքուն և լաւին ցնդերն յազմելուն բուն կամքով և ջղաքրիտ զործունէութեամբ՝ արհեստից, գիտութեանց, գիւղատնտեսութեան և սոսայանակութեան այնպիսի հիւսիսի զարկ մը տուած են, որ երբ խաղաղութեան փողն հնչէ և ազգերու երգարակցութիւնը վերահաստատուի, այնպիսի անտեսաբան պիճակը, փոխազարձ յարաբերութեանց պայմանները պիտի բարեբոլորին և ապրուստի խոյզիւր հեշտին պիտի ըլլայ՝ քան ինչ որ էր 1914ի օգոստոսէն առաջ:

Ասիական ներկայիս մէջ քանի որ գրեթէ բոլոր աշխարհ պաշարման վիճակի մէջ կը գտնուի վաճառիկ յարաբերութեանց ընդհատելովը կամ սաստիկ նուազելովը, անհրաժեշտ հարկ մ'է աւելն հասարակութեանց և անհասներու զազափարին մէջ տողորել, թէ այս պատերազմի տեսչութեան ասան պէտք է ինսյողակ ամէն միւշնցներ բանեցնեն, ամէն զոյացութիւն ըստ

կարելու օգտագործեն, չի վատնեն, չի փճացրեն. ուստեղէն, հագուստեղէն, վառեակնիթ, ոճ և է ապրելու անհրաժեշտ առարկաները ժուգկալութեամբ գործածեն: Հարեանսփրկական զգացումով բնաշխարհիկ արտադրութիւնները գերադասեն քան օտարներու ապրանքները: Ոսկին ըստ կարելոյն Պետութեան սահմաններէն դուրս չհանեն: Վերջնական յաղթութիւնն և ապագայ զարգացումը՝ կը պարտադրեն ամէն քաղաքացիքը՝ ներկայիս մէջ՝ խնայողութեամբ ապրել:

Ահա ստորև կը գետեղենք մի քանի ապրելու անհրաժեշտ զոյացութիւններու մասին տեղեկութիւններ, օգտուելով Եւրոպական մամուլէն:

ՀԱՆՊԱՏՈՒԹԻ ԽՆԴԻՐԸ

Հանքածուխը Պետութեան մը զարգացման և հարստութեան առաջնակարգ չափանիշն է: Այն ազգերը՝ որոնք իրենց բնակչութեան համեմատութեամբ աւելի հանքածուխ կ'արտադրէին և կը սպառէին, անոնք ամենէն աւելի զարգացեալներն էին, որոնց մէջ Պեճիկացիք արժանիքի առաջին տեղը կը գրաւէին:

Պատերազմը չիսած՝ Ֆրանսան կը սպառէր շուրջ 60,000,000 տակառաշափ հանքածուխ, որուն 4) միլիոնը ֆրանսական անխահանքիէ դուրս կը հանուէր և մնացել 20 միլիոնը արտասահմանէն կը ներածուէր: Պատերազմի պատճառաւ շատ մը արհեստանոցներ զոցուելով՝ Ֆրանսան տարեկան 4) միլիոն տակառաշափ հանքածուխի սպառում կ'ունենար, բայց որովհետև գերմանները անխաբը հանքերու մեծաւ մասնութիւնը զրաւած էին, Ֆրանսան 1915ին հազիւ 20 միլիոն տակառաշափ հանքածուխ կըրցած էր արտադրել: Մնացել 20 միլիոնին համար հարկադրուեցաւ միլիոններ ծախսել, քանի որ Ալգիլայէն կամ Ամերիկայէն հանքածուխ ներածելու դժուարութիւնները կը ստիպէին 32 ֆրանք արժող հանքածուխի մէկ տակառաշափն 60 ֆրանքի վաճառել:

20 միլիոն տակառաշափ անուիս Ֆրանսայի մէջ ներածելու համար, միջին հաշուով պէտք էր օրական 37 նաւ (իւրաքանչիւրը 1500 տակառաշափ տարողութեամբ) Ֆրանսայի նաւահանգիստները մուտք գործելին, և մարդկան ու կառատորմներու բազմութիւն մը՝ հանքածուխը յերիկին ներսորը փոխադրելու համար: Եւ որովհետև շոգեանակները, մարդիկ և կառախուսներն որոշ մեծազոյն պահանջներու ալ ծառայելու էին, ի հարկ է որ ներածուած հանքածուխը մի միայն վառելու, կազ պատրաստելու և ելեկարական զօրութիւն զոյացնելու անհրաժեշտ պէտքերու համար սպառուելով, կարելի կ'ըլլար 5% խնայողութիւն մ'ընել, որ է ըսել 130,000,000 ֆրանքի փոխել նուազ սպառել:

ԹՈՒՂԹ

Թղթեղէնը կ'արտադրուի անհրաժեշտ նիւթներու գիւնարդներ, ինչպէս նաև խորշակնիթ (cellulose), գոյներ, սոսինճ և այլն, Գերմանիան

էր որ կը մատակարարէր գրեթէ ամէն ազգերու: Պատերազմն ասիթ ասուա նախնական ամէն նիւթերու հետզհետէ պակսելուն, բուսական և կենդանական հիստուածքները, ստիւնք, խէճը, փեկուղը, սեփիր, գունաւորիչ նիւթերն, կայլն, հրապարակէն վերջուեցան:

Իւլաքանչիւր պետութիւն նկատելով որ հին և ազտոտ թուղթիւն իրերին ըստիւր նախնական նիւթ կը գոյացնեն, ժողովուրդին մասնաւոր ուշադրութիւն հրահարեց խնամքով հաւաքելու հին լրագիրները, դրամաներու աւելցուկները և ո՛ր և է թղթիեղները՝ սրտք թուղթի գործատուները յօժարակամ կը գնեն:

Ղոյն իսկ բոլորովին անգործածելի կարծուած թղթիեղներն ալ օգտի կու գան: Չաւուք նախ թըշոց կը դնեն, ապա առաջ եկած խիւսին մէջ 1/2 մաս հանքածուխի փոշի խառնելով՝ աղիտա՝ ձև կը թրփին և ապա արևու մէջ կը չորցնեն: Պատուական վառելահերթի մ'առաջ կու գայ՝ որ թէ՛ խնայողական է թէ՛ իբրև կրակ երկայն կը դիմանայ:

ԵԱՔԱՐ

Հիւսիսային Ֆրանսան ճակնդեղի (betterave) ընդգծակ մշակութեամբ՝ թէ՛ իրեն և թէ՛ ուրիշ ազգերու համար մեծաքանակ շաքար կը պատրաստէր ու կը վաճառէր: Էւ որովհետև այդ քանակներուն մեծամասնութիւնը գերմանացիք տնտեսիկը բրած էին և մնացեալ վայրերու համար աշխատաւոր բազմութիւնը և մշակներ կը պակսէին, ինչպէս նաև բնական և արհեստական պայարտութիւնները, և կամ ճակնդեղի համար ուրիշ յարմարացոյն մշակելի հողամասեր, հետեաբար շաքարի քանակութիւնը նուազեցան: Ֆրանսայի, Իտալիոյ, Պաքստանն և ուրիշ ներածող ազգերու մէջ, գինեւր կըրկնապատիկ, եռապատիկ և երբեմն նոյն իսկ առասպելական թիւերու բարձրացան: Խաղաղութեան ատեն Ֆրանսան տարին 150,000,000 շաքար կը սպառէր: Շաքարը թէ՛ և ընտիր, շերտացուցիչ սնունդ մ'է, բայց անհրաժեշտ տարր մը չէ մարդու կենացին պահպանութեան համար: Պետութիւններն անընդհատ կը յորդորեն ժողովուրդը շաքարի խնայողութիւն ընելու: Ռազմիկ Տէրութիւնները չեն ուզեր շաքար ներածելով՝ միլիոնաւոր ֆրանքներ արտածել:

ԼԻՍՈՒՆԻԱԾԱՆԻԹ

Ֆրանսան, Անգղիան, Իտալիան բամբակի զաշտավայրեր չունին: Իրենց սնունքած արւշտեղիանց բուրդերը հագու իրենց օգածադաշտ տր բանակներուն կը բաւեցնեն: Կը հետեի որ հիստուածեղէն նախնական նիւթերու մեծամասնութիւնը՝ որ այժմ վաճառականներու շտեմարանաց մէջ դեռ գոյութիւն ունի՝ ժողովուրդին պիտոյից համար արամադրելի, անոնց գիներն ալ սղած են:

Պետութիւնները՝ որպէսզի չի հարկադրութիւն արտասահմանի չէզոք ազգերու դիմելով հիւ-

տուածանիւթեր ներածելու համար միլիոններ արտածել, յայտ ևս յորդորներ կը հրատարակեն հայրենասէր անհատներու, զգեստեղիաց և կը տուաղիւնաց նկատմամբ ևս խնայող ըլլալու, նրկարատև գործածելու, մինչև որ բացարձակ հարկն ստիպէ հիւսկէններու համար դրամ վառնել: Կանայք կը յորդորուին նորոթներէ խորշի մեծաքանակ կերպասեղէն պահանջող զգեստեղիներէ ետ կենալ: Ինչիկ ճարտարագիտութիւնները՝ հայրենասիրութեամբ մը՝ վերագրտ համարիլ՝ արտասահմանեան հիստուածանիւթերէն:

ՀԱՅՐ

Բացի Ռուսիայէ և Ռումանիայէ, Ֆրանսայ պատերազմող Պետութիւններու արտադրած ցորենը խաղաղութեան ատեն նախաւական կ'ըլլար իրենց ժողովուրդին տարեկան սնունդին համար: Ամենէն առաջ Գերմանիան զգաց հացի խնդրոյն մեծ պահանջը և անգղայիս ճգնեցաւ նորանոր հացեր ստեղծել (Տես Բազմ. 1917, էջ 235):

Գերմանները Ֆրանսայի լաւագոյն գաւառներուն տիրանալով, ցորենի և արմտիքի բերքը մեծաւ մասամբ տուաղեցաւ: Պետութիւնը հարկադրուած է մեծամեծ զոհողութիւններով ցորեն ներածել, որ է ըսել 20 ֆրանքի տեղ 42 և մինչև 50 ֆրանք վճարել՝ ցորենի իւրաքանչիւր կենդիւնարին համար: Խնայողութիւնը կը պարտադրէ զամենքը կենդանեաց և հաւեղիւնաց ցորեն արտադրեն կամ ո՛ր և է արմտիք չի կերցնել: Ցորենը փոխանակ մինչև 60 առ % աղալու՝ մինչև 80 % աղալ և այդ ալիւրին մէջ որոշեալ քանակութեամբ խառնել ուրիշ արմտիքներու ալիւներ:

Ֆրանսան և Իտալիան տարեկան 150 միլիոն կենդիւնար ցորեն կը սպառէին: Չեռք առնուած միջոցները 25 միլիոն կենդիւնարէ աւելի ցորենի խնայողութիւն եղած ցոյց կու տան:

Կեդրոնական կայսրութեանց մէջ հացի պակասը պիտի հարկադրէ զնպերը վար դնել:

ՔԱՐԻՒՂ ԵՒ ԻՍՎՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Անգղիան, Ֆրանսան, Իտալիան քարիւղի շրջները չունին, պէտք են արտասահմանէ ներածել: Ռուսիա, Կալիցիա, Ռումանիա և Ամերիկայ՝ պատերազմէ առաջ ամէն Պետութեանց քարիւղ կը մատակարարէին: Աժմ վերոյշնալ երեք ազգերը մի միայն Միացեալ Նահանգներէն քարիւղ կարող են ներածել՝ քառապատիկ և նոյն իսկ աւելի նաւողէք, տուրք, սուկեղում վճարելով:

Հանքածուխի, ձէթի, ալքոհի, կիպրիտի և այլ վառելիքներու պակասը հարկադրած են Ֆրանսան, փոխանակ քարիւղի ներածումը չափաւորելու, աւելի շատցնել, այնպէս որ բաղադրումամբ 1913ի սպասումին, 1914ին 28 % ներածումն աւելցած է, 1915ին 93 %, և 1916ին 94 %:

Գիւրիւն է երևակայել թէ որքան միլիոններով

ուկի՝ քարիդի փոխարէն զացած է դէպի Արեւիկայ, գիտնալով որ ամբողջացնայ յայնպիսի շնորհ մրմակիցներ չունենալով՝ մասցածին գիւհերու բարձրացուցին քարիդի արժէքը։

Իսկ կնդրիտի, ալճուլի և ուրիշ խուրթիներն յերու և թթուտաներու պակասն այնքան զգալի է, որ այլ ևս պետութիւնը հարկադրուած են՝ քաղաքագլեւակներ իշխանութեանց միջոցով սահմանափակել անոց վաճառումը կամ բոլորովի սեպակահանել քանակի պիտոյից համար։ Ինչպէս Աղզիան, նոյնպէս Ֆրանսան և իտալիան մենապաճառ ըրած են այժմ զանազան տեսակ ապրուստեղէններ, վառելանիւթներ և մանաւանդ կնդրիտը, արգիլելով որ ինքնաշարժներու սեպակահանումը եղողներն իսկ վարենան զնել, քանի որ ծովային շարժանակութիւնը, զինուորական ինքնաշարժ կարգերու և սաւառնակներու համար, անհրաժեշտ հեղանիւթը կը ձևացնէ ան։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՕՐԿ՝

Մեր ընթերցողները, մասնաւորապէս անոնք որ պիտի մասնակցին Յունիս 13ին օրուան նահաշին, անշուշտ կը փափաքին զեռ ունիլ տեղեկութիւն լսել հզած կարգադրութեանց մասին, որով նոյն օրը զբանահան նպատակները յաւելութեամբ պիտի հասարակն այն աննախադրողական հարկաւոր գործին նամար, զոր Լորտ Քաղաքագլխի Ֆոնտին Գործարքը Յանձնախումբը պարտի ի զրուս նանկ. և այս՝ աշխարհի ժամանակի մը մէջ որ մեծ նշանակութիւն ունի փախստահան կայներուն նամար, որոնք այժմ կբանան ստացող են նայրենիք վերաբառնալու, մինչդեռ ամէն ինչ կորուսած են և իրենց ստանին ալ վերածուած՝ փոշիի և մոխրի կոյտերու։ Մեր վերջին թիւով խոստացող էինք ընթերցողներն իրազեկ ընել ցարժ եղած պատրաստութեանց մասին։ Այժմ կարող ենք անոնց մանրամասն տեղեկութիւն տալ մեր կարգադրութեան մասին, այնպիսի մէկու մը միջոցաւ՝ որ իր մեռքին մէջ ունի պատրաստութեան ամէն թիւերը։

Զորեղբորի, 13 Յունիս 1917

Լոնարայի մէջ, առաիկայ 13 Յունիսը Հայաստանի նամար պիտի ըլլայ շատ նահգիստոր օր մը։ Փոզոցներուն մէջ, Մայրաքաղաքին Ոստիկանպետին թոյլ տուութեամբ, խորհրդակշաններու և գրոշակներու շատ

զեղեղիկ շարք մը ծախու պիտի նանուի նադարաւոր տեղեկներու ձեռքով, որոնք զանկով իրենց անձնական դիւրութիւնքը, յանձն առած են սամանիկ պարտապահութիւնը՝ առատաձեռն Լոնարայիներու զբաղանքներէ կորչելու մեծ կամ փոքր գրաւորումները՝ ի նպաստ հարստաճալ նայրերու...

Հայ փախստականաց (Լորտ Քաղաքագլխի) Ֆոնտին Յանձնախումբը, առաիկայ Մայիս 23ին, շորեղբորի օրուան նամար՝ սացած է միթիւի մը Հըլլոցին ձաքանիք մէջ, և շատ քաղաքաւոր գտնուած է տիւրին Լորտ ձորքի կողմէ իր ներկայութեան խոստումն ստանալով։ Միթիւի ժամանակ, Հայոց ստատուաքը թեթեւեղու նպաստակով Ֆոնտին կատարած զերին վրայ նամատար քանասխումբիներն պիտի իննք շերակոմտուրի Պրայս, Վերպ. Ֆ. Պ. Մէյեր, Ալլախ Լինիւրին Ուրիւնս, Գեղապետ Տիգրակ Վրիգորի, և շեռ ուրիւներ. և մինք կը յուսանք թէ նայրերու կարեկական վիճակը աշխարհի սրտատուլ կը մը պիտի ընէ Հայաստանով նկատաւորաւ ըլլող ներկայ տիւրիններուն, որ մինք պիտի կարողանանք Լոնարայի ամէն կողմերու մէջ հաստատել վաճառման կերտներն, Լոնարայի Լորտ Քաղաքագլխու, Մայրաքաղաքին թաղապետները, Քաղաքային քաղաքական Ստաններու Նախագահները, կրտական զիջատը Առաջնորդներ, Հայաստանով զբաղող Բնկերութեանց ներկայաւորողները, և քաղաքութիւ ալ զմտաւոր տիւրնայք կուտիրուած են սոյն նահաշին։

Հանգէտին կարգադրութեան, զր. Բ. Հ. Բիս, շատ գոտ պիտի մտայ, եթէ բոլոր Լոնարայի տիւրին կողմէն ձեռնուտութեան առաջարկներ ընդունի՝ նամակով կամ այցելութեամբ (1. Maddox Street, Regent Street, W. 1.)։ Գաւառներու նամակիրներն ալ մասնաւորապէս կը խնդրեն նազորակցել անոր նստ, որպէս զի կարգադրութիւններ ըլլուին զաւաններու մէջ աննուրեք տեղական նպատի օրերուն նամար, Յունիս 13ին և կամ տեղի ուլ։

Մասնաւոր կոչում մէն ալ հզած է բոլոր Լոնարայի նկեղիցիներուն և յոգովարանաց, սոյն Արքայալայրներն տիւրիններ զբաղուելու նամար, որպէս զի մասնակցին նայրերն ի նպաստ կատարուած այս մեծ լանքին, որոնց երջանկութեան նամար անոնք միշտ այնքան խորին շահագրգռութիւն մը ցուցած են։

1. Աղտաթարք Քարգմանած կնք Լոնտոնի Ararat ամսաթերթի Մայիսի Թիւն։

ԱՐՄԵՆԻԱ

Տխար Մ. Փորթուգալեան զմայլելի յարստութեամբ 1885էն ի վեր կը շարունակէ « Արմէնիա » թերթին հրատարակութիւնը։ Վաղեմի ազգային պատկանելի գործիչը, անվհատ Հայրենասիրութեան սուրբ և աւելի քան քաղաքացիական պատերազմի ժամանակ իր փախցնելի իւր թերթին մէջ սեղմ իմաստներով պարզել այն ամէն լուր և տեղեկութիւն՝ որ ստուգելի հայ մտքին, հայ սրտին, հայ հոգւոյն կը պատկանին։ Տարեըրբ լսանի մը բաժնէդիրն 20 Փրանք ըլլալով, պէտք է դիմել

M. M. Portoukalian, Directeur du journal « A R M E N I A »
17, Place Alexandre-Labadié
MARSEILLE (France)